

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาระบบเสียงภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิงที่ตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี และเปรียบเทียบกับภาษาไทยถิ่นโคราชที่ได้มีผู้วิจัยไว้แล้ว โดยใช้ทฤษฎีแทกมีนิค (Tagmemics) ในการวิเคราะห์ระบบเสียงภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิงแล้วเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิงกับภาษาไทยโคราช

ผลการศึกษาพบว่า ภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิงมีหน่วยเสียงพยัญชนะ 21 หน่วยเสียง ได้แก่ /p, t, k, c, ʔ, ph, th, kh, ch, b, d, m, n, ŋ, f, s, h, r, l, w, j/ หน่วยเสียงสระเดี่ยว 18 หน่วยเสียง ได้แก่ / i i:, ɛ ɛ:, u u:, e e:, ə ə:, o o:, ɤ ɤ:, ɔ ɔ:, a a:/ สระประสม 3 หน่วยเสียง ได้แก่ /ie, ɤe, uə/ ทำนองเสียงมี 2 ประเภทคือ ทำนองเสียงขึ้น และทำนองเสียงตก ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับระดับเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์สุดท้ายของประโยค ชนิดของพยางค์มี 2 แบบคือ พยางค์เปิด และพยางค์ปิด พยางค์ประกอบด้วย พยางค์นำ พยางค์หลัก และพยางค์รอง ลักษณะคำมี 3 ประเภท คือ คำพยางค์เดียว คำสองพยางค์ และคำหลายพยางค์ หน่วยเสียงวรรณยุกต์มี 5 หน่วยเสียง ได้แก่ วรรณยุกต์ต่ำ-ตก วรรณยุกต์ต่ำ-ตก-ขึ้น วรรณยุกต์กลาง-ระดับ วรรณยุกต์กลาง-ขึ้น-ตกและวรรณยุกต์สูง-ขึ้น

ผลการวิจัยพบว่าระบบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิงเหมือนกับภาษาไทยโคราชในถิ่นซึ่งไม่มีเขตติดต่อกับภาคอีสาน โดยมีลักษณะที่ปรากฏร่วมกัน คือ B123-4, B4 = C123 และ B = DL ซึ่งจัดได้ว่าเป็นระบบวรรณยุกต์แบบภาษาไทยถิ่นกลาง หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิงมีการปรากฏของหน่วยเสียงพยัญชนะรัวลิ้น /r/ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ในภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิง ในด้านการใช้คำศัพท์ภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิงมีการใช้คำศัพท์เหมือนกับภาษาไทยโคราชคิดเป็นร้อยละ 73.14 (1,953 คำ จาก 2,670 คำ) คือทั้งสองภาษามีการใช้คำประสมระหว่างคำศัพท์ภาษาไทยกลางกับคำศัพท์เฉพาะถิ่น, มีการใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางและมีการใช้คำศัพท์เฉพาะถิ่นและผู้วิจัยพบว่าในภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิงมีการใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางค่อนข้างมาก ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลของภาษาไทยกลางในปัจจุบัน ซึ่งสามารถคาดเดาได้ว่าภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิงจะเป็นภาษาที่อยู่ในภาวะวิฤติได้ในอนาคต

ผู้วิจัยได้ข้อสรุปว่า ภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิงและภาษาไทยโคราชเป็นภาษาที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันอย่างมากแต่การที่ภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิงถูกเรียกขานด้วยชื่อดังกล่าวก็เนื่องมาจากการเรียกชื่อกลุ่มชนมีความสัมพันธ์กับภาษาที่กลุ่มชนนั้นใช้ กล่าวคือในภาษาไทยเบิ่ง-ไทยเทิงมักจะมีการลงท้ายว่า "เบิ่ง" หรือ "เทิง"

The objective of this thesis is to study the phonology of Thai Berng – Thai Derng at Lopburi province and to compare the phonemes with Thai Khorat. A tagmemic framework is used for analysis.

The results of the study show that, there are 21 consonant phonemes /p, t, k, c, ʔ, ph, th, kh, ch, b, d, m, n, ŋ, f, s, h, r, l, w, j/, 18 single vowel phonemes /i i:, ɯ ɯ:, u u:, e e:, ə ə:, o o:, æ æ:, ɔ ɔ:, a a:/ and three diphthongs /iə, ɯə, uə/. There are two types of intonation groups : falling contour and rising contour. Intonation is caused by tone of the final syllable of a statement ; if the pitch pattern is rising, then the intonation of the utterance will be rising, which is predictable. There are two types of syllable : the open syllable and the closed syllable. In addition, four types of phonological words were found, namely monosyllabic words, disyllabic words, trisyllabic and tetrasyllabic. There are five tones : low falling tone, low falling rising tone, mid level tone, mid rising falling tone and high rising tone.

The results of consonant phoneme /r/ in Thai Berng – Thai Derng. The consonant phoneme /r/ is specific characteristic of Thai Berng – Thai Derng. Tone system in Thai Berng – Thai Derng is the same as in Thai Khorat. These dialects have the same variation patterns : B123 – 4, B4 = C123 and B = DL. Therefore, tone system is Thai central phonology. The lexical usage of Thai Berng – Thai Derng there is 73.14% same in the language, compared with Thai Khorat dialect. The similarities of the lexical usages are : there are compound words of two dialects, the usage of the Thai central language and the usage of dialect. The study also found that Thai Berng – Thai Derng in a usage level has adopted some language from central Thai standard language. The researcher expresses strong concern over the crisis of the Thai Berng – Thai Derng language and the fast pace of the influence of Thai standard language over the dialect.

It is concluded from various linguistic evidences that Thai Berng - Thai Derng and Thai Khorat are closely related dialects. But they are called "Thai Berng -- Thai Derng" because the speakers of Thai Berng – Thai Derng dialect always put the final particles "berng" and "derng" in their speech.